

§ 5.

Paa nogen offentlig Veie maa fremtidig ei anbringes noget Led, hvor det nu ei findes. Sogneforstanderskabet er berettiget til at fordrø de Ledde borttagne, som ere anbragte paa de offentlige Biveie, dog efter Omstændighederne imod Erstatning til den Grundeier, for hvis Jord Leddet tjener til Hegn, for den Ufved, som paaføres ham ved Leddets Borttagelse, hvilken Erstatning i Mangel af mindelig Forening bestemmes af uvillige af Retten udmeelte Mænd. Skulde imidlertid Sogneforstanderskabet finde, at der ikke kan tilkomme Grundeieren Erstatning for Leddets Borttagelse, bliver Spørgsmaalet herom at afgjøre ved Domstolene. Hvor det tillades at beholde de gamle Ledde, har Sogneforstanderskabet saavel som Sognefogden at paasee, at Bestemmelserne i Forordningen 29de October 1794 § 9 nøiagtig overholdes. Derfor som Leddet ikke inden den i samme § bestemte Tidsfrist er istandsat, da skal Sognefogden lade det borttage, uden at der herfor tilkommer Eieren nogenformhelt Erstatning.

En lige Ret til at fordrø Ledde borttagne paa offentlige Veie over Kjøbstædernes Grund tilkommer ogsaa den paagjældende Kjøbstads Communalbestyrelse.

§ 6.

Hvor der paa en Kjøbstads Grund eller i et Sogn findes Veie, der ere udlagte til almindeligt Brug, men som Amtmanden for Kjøbstadens Vedkommende, eller Amtsraadet for Landdistriktets Vedkommende, finder ikke at egne sig til at optages paa Regulativet over de offentlige Biveie, endstjøndt de benyttes af og ere nødvendige for Flere, tilkommer det vedkommende Communalbestyrelse eller Sogneforstanderskab, naar Brugere af en saadan Veie ikke kunne blive enige om Vedligeholdelsen, at afgjøre, i hvilket Omfang og Forhold de, der have Nytte af Veien, bør deeltage i sammes Vedligeholdelse, samt til hvilken Tid og paa hvilken Maade Arbeidet skal udføres. Saafremt Arbeidet udføres ved Licitation, kan Afgiften hertil indbrives ved Udpantning efter Amtmandens Ordre. Er nogen af de Paagjældende ikke tilfreds med Communalbestyrelsens eller Sogneforstanderskabets Bestemmelse, har han inden 3

Uger, efterat denne Bestemmelse er ham meddeelt, at forelægge Sagen for Landvæsencom-missionen, hvis Kjendelse paa anordningsmæssig Maade kan indannes for Overlandvæsencom-missionen.

§ 7.

Ethvert Sogneforstanderskab har aarligt ved nogle af dets Medlemmer og i Forening med Sognefogden at besigtige alle Sognets offentlige Biveie, og ellers saa ofte Saadant ansees fornødent eller af Amtmanden eller Amtsraadet maatte blive forlangt; ligeledes skal Politimesteren hvert Efteraar i Forening med de Medlemmer af det paagjældende Sogneforstanderskab, som samme dertil har udvalgt, besigtige i det Mindste $\frac{1}{3}$ af Jurisdictionens Sogneveie, efter hans egen nærmere Bestemmelse, dog saaledes, at alle Biveie i ethvert Sogn i det Mindste eengang hvert tredje Aar undergives et slikt Syn. Om Synet har Politimesteren hver Gang at gjøre Indberetning til Amtmanden, der meddeler Amtsraadet samme og bliver det i Indberetningen udtrykkeligt at anføre, hvilke Beistrækninger der ere syne, og i hvilken Stand de ere forefundne.

§ 8.

Derfor som Sogneforstanderskabet gjentagne Gange maatte gjøre sig skyldigt i Forsømmelser med Hensyn til Sogneveienes Grundforbedring eller forsvarlige Vedligeholdelse, da kan Amtsraadet bestemme, forsaavidt saadan Bestemmelse bifalbes af Indenrigsministeriet, at Sogneforstanderskabets i Anordning af 13de August 1841 bestemte Medvirkning ved Sognets Veiarbejde sættes ud af Kraft for et vist Tidsrum, dog ikke længere end indtil nye Valg til Forstanderskabet ere foretagne, og have da de andre Myndigheder, hvem Tilsynet med Sognets Veie tilkommer, udelukkende at drage Omforgen, at Lovens Bestemmelser skee Gyldest.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Da det er af Bigtighed, at de offentlige Biveie sættes i forsvarlig Stand, men der paa